

“Magnificat anima mea Dominum!”

Vilken sprudlande glad blick Jesus måste ha haft! Och samma glimt i ögat måste även Jungfru Maria ha haft, som inte kunde hålla inne med sin glädje - Magnificat anima mea Dominum! Hennes själ prisar Herren från den stund som hon bär honom inom sig och har honom vid sin sida. Moder! Må vi, liksom du, ha vår glädje i att vara tillsammans med honom och i att kunna hålla i honom. (Plogfåran, nr. 95)

9 maj

Vår tro är varken en börda eller en begränsning. Vilken inskränkt uppfattning de som resonerar så ger uttryck för! Då vi bestämmer oss för att välja Gud förlorar vi ingenting, vi vinner allt. Den som till priset av sin själ *finner sitt liv skall mista det, och den som mister sitt liv för min skull, han skall finna det.*

Vi har dragit den vinnande lotten, vunnit första pris. Om någonting hindrar oss från att inse det tydligt, så låt oss rannsaka vår själ. Vi kanske upptäcker att vår tro är svag, att vi har för lite personlig kontakt med Gud, att vårt böneliv är utarmat. Vi måste be vår Herre, genom hans moder som även är vår moder, att Han må öka vår kärlek till Honom, och låta oss smaka ljuvheten av hans närvaro. Det är bara när vi älskar

som vi uppnår den fulländade
friheten, friheten att aldrig någonsin
under hela evigheten vilja överge
föremålet för vår kärlek. (Guds
vänner, nr. 35)

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://opusdei.org/sv-se/dailytext/
magnificat-anima-mea-dominum/](https://opusdei.org/sv-se/dailytext/magnificat-anima-mea-dominum/)
(2026-01-08)